

СТАНОВИЩЕ

за трудовете на

д-р Димитър Цветанов Ганов и д-р Калоян Емилов Методиев,

участници в конкурса за доцент

по професионално направление **2.3 Философия**

за нуждите на секция „Социални теории, стратегии и прогнози“ на ИИОЗ при БАН

от проф. д-р Хараламби Паницидис

Становището е относно обявения конкурс за “доцент” в бр. 94 от 25.11.2016 г. на *Държавен вестник* по професионалното направление 2.3. Философия, съгласно Протокол № 20, т.13 от 20.12.2015 на НС на ИИОЗ за нуждите на секция „Социални теории, стратегии и прогнози“ на ИИОЗ при БАН.

Д-р Димитър Цветанов Ганов и д-р Калоян Емилов Методиев са подали в законово установения срок документи за участие в конкурса.

Димитър Цветанов Ганов е роден на 27.08.1973 г. в гр. Бяла Слатина. Завършил е специалност философия при СУ „Св. Кл. Охридски” през 1997 г. Защитил е докторска теза през 2010 г. на тема *Наративът на левия радикализъм* към Института за философски изследвания на БАН. Общият брой на публикациите на Димитър Ганов, представени за конкурса, е 26, от които една монография, осем статии в реферирани списания и сборници и седемнадесет статии в нереперирани списания и сборници. Посочени са три цитирания. Участвал е в шест международни конференции и в две конференции с международно участие.

Калоян Емилов Методиев е роден на 24.04.1976 г. Завършил е специалност политология при СУ „Св. Кл. Охридски” през 2001 г., придобива и магистърска степен по психология през 2008 г. във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий, гр. Велико Търново. Защитил е докторска теза през 2011 г. на тема *Генерационна динамика и биологично възрастови фактори в българската политика (1989-2007)* към специалност политология на ФФ при СУ „Св. Кл. Охридски”. Общият брой на публикациите на Калоян Методиев, представени за конкурса, е 23, от които една монография, седем статии в чуждестранни списания (три на английски, три на сръбски и една на албански език) и петнадесет статии в списания и сборници на български език. Участвал е в пет конференции, от които две с

международно участие. Още тук бих искал да отбележа, че по своята съвкупност представените за конкурса текстове на Калоян Методиев – както неговата монография *Западните Балкани и България (политика, дипломация, сигурност)*, така и всички останали статии – в съдържателно отношение не могат да бъдат отнесени към професионално направление 2.3 Философия, а към професионално направление 3.3 Политически науки. Поради тази причина не смятам, че е необходимо тяхното рецензиране по отношение на настоящия конкурс за доцент.

Представеният от Димитър Ганов монографичен текст не е оформен докрай според изискванията към един научен труд. Страниците не са номерирани, отсъства и съдържание. Заглавието на текста *Как си храним капитализма* със своята интонация и преднамереност на внушението, което цели да предизвика, подхожда повече за публицистична статия, а не за сериозно научно изследване. Първият параграф на главата под наслов *Марксистката теория и производството на незнание* твърде набързо и повърхностно, само с два кратки цитата и поредица от високопарни фрази, се разправя с *Капиталът на XXI* на Тома Пикети, макар че самият проблем, изведен в заглавието на абзаца, действително заслужава внимание. В параграфа *Принадената стойност* е предприет опит за реактуализиране на Марксовата трудова теория на стойността и съответно на неговата теория за принадлежната стойност. Мисля, че заслужава внимание аргументацията на автора относно някои противоречия в теоретичните възгледи на Маркс за особеностите на генезиса на принадлежната стойност в непосредствената сфера на капиталистическото производство и нейната реализация под формата на печалба в контекста на цялостния процес на капиталистическото производство. Съвсем основателно се изтъква, че тези противоречия се използват по един или друг начин, в един или друг теоретичен модел, за да може Марксовата теория да бъде отхвърлена като несъстоятелна. Като приносен момент в тази връзка бих изтъкнал критичната позиция на автора относно решенията, които предлагат известни западни теоретици на така наречения трансформационен проблем, фиксиран в „Капиталът“, а именно обстоятелството, че при Маркс сумата на производствените цени на стоките се оказва равна на сумата от техните стойности. Осъществен е прецизен анализ на позициите по този въпрос на автори като Ладислаус Борткевич, Пол Самуелсън, Пиеро Срафа, Франсис Сетън, Десаи и др. Понятийните конфигурации у различните автори, предлагащи своите решения на този проблем, са ясно експлицирани и продуктивно интерпретирани. Четвъртия параграф на тази глава *Противоречията на схемата на*

разширеното възпроизводство и бъдещето на капитализма, както и следващият го текст „*Марксистката съдба*“ на *Натрупването на капитала* поставят редица проблеми около значението на фундаменталното съчинение на Роза Люксембург, изведено в заглавието (*Натрупването на капитала*), и възможностите, които то предлага – в методологичен и теоретичен план – за реинтерпретация на съвременните икономически и социални характеристики на капитализма. В абзаца *Sweatshops-капитализмът* са типологизирани характерни форми на капиталистическа експлоатация в контекста на общественото разделение на труда в глобален мащаб. В главата *Империализмът и „Империята“* е предложена обоснована критична гледна точка спрямо теоретичния и методологичен подход на Майкъл Харт и Антонио Негри в придобилото световна известност тяхно произведение *Империята* по отношение на социално-историческия хоризонт на капитализма. Тук не може да бъде подмината тезата на автора за неубедителността на теорията на Негри и Харт за еволюционна смяна на капитализма с нов социализъм чрез привидно променената функция на собствеността в дигиталната епоха и привидно тоталната свобода на човешкото движение. В последните две части на монографията *Идеологемата за мигрантството и Как точно не разбираме какво ни се случва* сполучливо се дискутират съвременни теоретични и политически идеологеми и методологията на емпирични социологически изследвания, използвана в страни на Латинска Америка: едните – за превратно представяне на характера на съвременните миграционни процеси, а другите – за начина, по който произвеждат статистически данни, обслужващи конкретно социално-политическо статукво.

Що се отнася до приложените за конкурса статии на Димитър Ганов, то една част от тях предлага интересни акценти върху някои проблемни полета, разработени в неговата монография, а друга е обвързана с тематизирането на различните аспекти и функции на национализма в съвременната социално-политическа реалност.

Авторската справка за приносния характер на трудовете е добре структурирана и в общи линии коректно представя научните постижения на кандидата.

Нямам съвместни публикации с Димитър Ганов.

Заклучение.

Като член на журито за провеждане на избора препоръчвам на д-р Калоян Емилов Методиев да не му бъде присъдена академичната длъжност “доцент” поради несъответствието на представените от него за конкурса научни трудове на професионалното направление 2.3 Философия.

Считам, че посочените по-горе в становището приноси моменти от научно-изследователската дейност на кандидата Димитър Цветанов Ганов покриват изискванията на Закона за развитие на академичния състав, предвидени за придобиване на академичната длъжност “доцент”, и препоръчвам тя да му бъде присъдена. Призовавам уважаемите членове на журито единодушно да подкрепят избора на д-р Димитър Цветанов Ганов за доцент по професионално направление 2.3 *Философия* за нуждите на секция „Социални теории, стратегии и прогнози“ на ИИОЗ при БАН.

23.03.2017 г.

Проф. д-р Х. Паницидис: